

Hans Hækkerup (S):

Hr. Pelle Voigt spurgte i sit indlæg om, hvorfor vi mente, at SF's dagsorden var fuldstændig urealistisk. Og det mest naturlige var måske at svare med et modspørgsmål, for faktisk har hr. Pelle Voigt ikke under denne debat løftet sløret for, hvordan SF forestillede sig at man skulle kunne spare 2,2 mia. kr. i 1991 og 1,5 mia. kr. i 1992.

Det kan godt være, at hr. Pelle Voigt – hvis han går op og replicerer – ville forfalde til den lette løsning at sige: Jamen vi har jo materielanskaffelserne. Men dér ved hr. Pelle Voigt jo lige så vel som os andre, at det er langsigtede materielanskaffelser, som er kontraherede. Derfor, selv om man forsøgte at spare dem væk, ville der blive rejst modkrav, som ville gøre, at der faktisk ikke ville være nogen besparelser af betydning.

Men hvis man skal finde besparelser i den størrelsesorden, som hr. Pelle Voigt antyder, skal man skære direkte i personeludgifterne. For det er jo således, at langt, langt den største del af udgifterne i forsvaret er personeludgifter.

Hr. Pelle Voigt antydede noget om, at man kunne begrænse antallet af værnepligtige lidt – det ligger i øvrigt ikke så fjernt fra det, vi kunne forestille os. Men uanset hvor venlig man er, når man dissekerer hr. Pelle Voigts indlæg, er der altså ikke mange hundrede millioner kroner i det, hr. Pelle Voigt talte om.

Jeg har selvfølgelig også forsøgt lidt research i denne sag, og jeg henvendte mig til SF, fordi jeg havde læst i avisen, at de havde udarbejdet et nyt, spændende, interessant oplæg, der hed »Fra militær til miljø«. Og her, tænkte jeg, får vi så sandheden at vide om, hvor SF vil finde de mange milliarder kroner på forsvarsbudgettet.

Og jeg har læst og læst. Man skriver noget om – i øvrigt nogle af de ting, hr. Pelle Voigt gentog her i dag – hvor meget man sparer i andre lande, og dér har vi så forsvarsministerens bemærkninger om, at der er langt fra planer til virkelighed. Men ellers handler det faktisk mest om svovlforurening og luftbårne kvælstofilter.

En gennemlæsning af SF's interessante oplæg har altså ikke gjort mig ret meget klogere. Men det kan være, vi får forklaringen på, hvordan man – altså varigt – vil nedsætte forsvarsudgifterne med 2,2 mia. kr. i 1991 og 1,5 mia. kr. i 1992.

Så havde hr. Pelle Voigt en bemærkning om weekend- og nattelukning af Ihawkbatterierne.

Og nu er vi jo som politikere i den situation, at vi indimellem bliver citeret for det, vi udtaler, og en gang imellem får det måske en drejning, som vi ikke helt havde tænkt os. Jeg mener egentlig, at det, jeg sagde til den pågældende journalist, var, at jeg mente, at man kunne overveje – og det er i øvrigt i fuldstændig overensstemmelse med det, der er foreslået i Forsvarskommissionens beretning – at afskaffe døgneredskabet ved nogle af Ihawkbatterierne, og derved kunne der faktisk opnås en ganske pæn besparelse på beredskabet.

Først hr. Sønderby og siden ministeren havde nogle bemærkninger om at regne baglæns.

Jeg mener faktisk, at vi – jeg vil næsten sige gang på gang – har dokumenteret, hvordan vi kan nå op på en besparelse på mindst 300 mio. kr.

Men jeg vil samtidig sige, at det må være et nyt princip, som ministeren og hr. Sønderby nu har fundet på, for jeg mindes jo, at vi denne sommer blev præsenteret for en besparelse på 70 mio. kr., og jeg håber ikke, at nogen vil påstå, at man har regnet op nedefra. I hvert fald må jeg sige, at den skitse, vi fik til, hvordan man var nået frem til det, var utrolig løs i fugerne.

Jeg har ærlig talt svært ved at frigøre mig fra, at det beløb i virkeligheden ikke er regnet op nedefra, men tværtimod, fordi det jo lige netop svarer til ½ pct. af udgifterne på forsvarsrammen, og det hænger selvfølgelig ganske nøje sammen med, at man i øvrigt på alle andre udgiftskonti gennemførte besparelser på ½ pct. Så jeg tror, man skal være forsigtig i partiet Venstre med det dér med, om man regner opad eller nedad. Jeg har i hvert fald ikke indtryk af, at det er noget højere princip, som partiet følger i den sag.

Hr. Jørgen Estrup havde nogle bemærkninger om langsigtede besparelser, og jeg vil give hr. Jørgen Estrup fuldstændig ret. Hr. Jørgen Estrup ved også, at vi i Socialdemokratiet selvfølgelig er mest optaget af de langsigtede besparelser, hvorved man varigt år for år nedsætter forsvarsudgifterne. Frem for at demonstrere nogle små hurtige hovsablesparelser her og nu så er det det andet, der interesserer os. Faktisk har vi også præciseret det i vores dagsorden, som jeg mener er betydelig mere præcis end regeringens dagsorden på det punkt. Vi siger nemlig, at vi ønsker udgifterne ned, og at de kan nedsættes i takt med, at den internationale